

Vor Herre, til dig må jeg ty

Mel.: Thomas Laub 1915
Sats: Georg Klinting 2009

Soprano

Alt

Baryton

1

2

3

4

5

6

7

8

9

*2 Det er mig dog vist over alt:
Langt borte kan du ikke være;
for altid, af hjertet påkaldt,
du trøster så ømt dine kære,
ja, i dig, vor drot,
det føle vi godt,
vi leve og røres og ere.*

*3 Du er i det hellige ord,
du gav os i hjerter og munde,
du blandt vore lovsange bor
som røsten blandt fugle i lunde;
så lidt som dit ord,
så lidt kan dit kor,
dit syngende folk, gå til grunde.*

*4 Er spædt du kun hos os endnu,
som håbet, der fattes end vinger,
Guds Søn er dog sandelig du,
og Himmelens hær dig omringer;
at løse vort bånd
så godt som Guds hånd
formår den almægtiges finger.*

*5 Er spædt du, vor Herre så from,
dit Fadervor kan du dog stamme,
og alt, hvad du beder ham om,
han lover og gør med det samme;
da læges vort savn,
dit hellige navn
ej længer på jord er til skamme.*

*6 Dit navn skal jo vidt overgå
hvert navn, der fra læber kan lyde,
lad røbe da bølgerne blå,
hvad Jesu navn har at betyde!
Lad store og små,
al verden forstå:
Guds engle i navnet adlyde!*

*7 Vor Herre! ja, nu er du nær,
det kan vi på trøsten fornemme,
og med dig er Himmelens hær,
for os alle englene stemme
i Himmelens råd
til glæde for gråd;
mit hjerte, hvil du dig græmme!*

N.F.S. Grundtvig 1840.